

Abstrakt

Tato diplomová práce se věnuje třem dominikánským konventům, které působily na území dnešních severních Čech. Jedná se o konventy v Litoměřicích, v Ústí nad Labem a v Jablonném v Podještědí. Časově je práce vymezena obdobím vlády Marie Terezie a jejího syna Josefa II., tedy zhruba lety 1740 až 1790. Důraz je kladen na vztahy řeholních domů s jejich okolím, zejména s městy různého druhu a velikosti, které jsou přiblíženy skrze řadu dílčích témat. Práce se věnuje narativním pramenům řeholní proveniencí, situaci konventů během válečných konfliktů nebo peregrinaci řeholníků mezi konventy. Dále je zde přiblížen ojedinělý případ čarování na Mariánské skále v Ústí nad Labem, který měl přímou souvislost se zdejším konventem, a opomenuty nejsou ani josefínské snahy o rušení klášterů.

Klíčová slova

dominikáni; Litoměřice; Ústí nad Labem; Jablonné v Podještědí; řeholní historiografie; Rudolphus Kleinnickl; Conradus Damasco; konvent a město; konvent a válka; peregrinace; rušení klášterů